

udover, vare pligtige til at svare Bygningsafgift.

H. Olsen: Da jeg hører til dem, som betragte de med Hensyn til Bygningsafgiften i Kjøbstæderne bestaaende Forhold for at være aldeles uholdbare og ikke svarende til Tiden, har jeg efter ringe Evne hævet min Røst for at fremfalde en Forandring deri, og jeg skulde altsaa høre til dem, der skulde være glade ved, at dette Lovforslag er fremkommet. Jeg tilstaaer, at jeg i flere Aar har ventet paa et Lovforslag, der gik ud paa at ordne Bygningsafgiften, men jeg tilstaaer ligesaa vist, at jeg er bleven skuffet i mine Forventninger ved, dette Lovforslags Fremlæggelse. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Nigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Nee) idag og den ærede Nigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) i forrige Møde bemærkede, idet jeg kan sige, at jeg ikke troer, at man i nogen Kjøbstad har tænkt sig Forholdet ordnet paa denne Maade. Det, man har klaget over, er, at man efter de forandrede Forhold var for høit beskattet i Kjøbstæderne; men jeg troer ikke, at man vilde finde sig tilfredsstillet ved den Afgjørelse, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Den væsentligste Anke, jeg har imod det, er, at man paa Grundlag af Bygningsafgiften og den Maade, hvorpaa den fordeles og opkræves, søger at indføre en ny Skat. Jeg anseer ikke Bygningsafgiften for at være saa heldig i sin Fordeling eller saa heldig med Hensyn til det Grundlag, hvorpaa den hviler, at jeg kunde finde det rigtigt at indføre en ny Skat paa dette Grundlag, og det saameget mindre, som vi jo have levet i Forventning om et Lovforslag — hvilket vi ogsaa allerede have seet indbragt i det andet Thing — angaaende Indførelsen af en ny Skat. Jeg troer, det burde være vor fælles Bestræbelse at see at faae dette Lovforslag indrettet saaledes, at det virkelig kom til at danne et billigt og retfærdigt Grundlag for en ny Skat. Saaledes som det er indbragt i Landsthinget, gaaer det ikke ud paa at foreslaae nogen bestemt Sum, men derimod paa, at der i hvert Aars Finanslov skal bestemmes, hvor-

mange Procent det bliver nødvendigt at ligne og opkræve i det paagjældende Aar, og jeg synes, at man derved vil have den forønskede Velighed til at faae, hvad man i saa Henseende kunde have Behov for. Da jeg som sagt hører til dem, der betragter Forholdene i Kjøbstæderne for nu at være saa forandrede, at det efter min Mening ingenlunde kan være rigtigt og billigt at bibeholde Fordelingen og Størrelsen af en Skat, som er fremkommen under ganske andre Forhold, har jeg, som jeg før udtalte, hvert Aar efter ringe Evne søgt at minde den ærede Regjering om, at Bygningsafgiften trængte til at omordnes, og jeg har været i det heldige Tilfælde, at de høitærede Ministre hvergang have givet mig Medhold i min Betragtning samt lovet at fremkomme med et Forslag, som skulde ordne denne Sag. Der er her i Salen fra forskjellige Sider fremført mange Bemærkninger imod dette Lovforslag, men da jeg, som sagt, ikke troer, at man vil gaae ind paa at ligne en ny Skat paa det Grundlag, som findes deri, skal jeg aldeles ikke indlade mig paa at drøfte dets Enkeltheder, og det saameget mindre, som der allerede er fremkommet mange velgrundede Bemærkninger i saa Henseende. Der er imidlertid eet Punkt, hvorved jeg særlig skal dvæle, da forskjellige ærede Medlemmer her i Salen have udtalt sig, som om den Paastand var aldeles ubegrundet og ikke havde det Mindste at sige, at Forholdene i Kjøbstæderne nu ere saaledes, at der er Grund til at foretage en Medfættelse i den der nu bestaaende Bygningsafgift. Den høitagtede Finansminister har allerede i forrige Møde gjort opmærksom paa, hvad man ingenlunde maa overse ved denne Sag, at, hvis man overhovedet ved Forordningen af 1ste October 1802 havde truffet en nogenlunde billig og retfærdig Fordeling mellem Kjøbstad og Land, var denne bleven aldeles forrykket derved, at Bygningsafgiften for Kjøbstæderne og Kjøbenhavn i 1816 blev forhøiet til det Dobbelte, uden at noget tilsvarende Beløb blev lagt paa Landet. Jeg tillader mig at troe, at man, hvis man dengang havde lagt et lignende Beløb paa Landet, vilde have fundet, at det slet ikke var Andet, end hvad der fulgte af Forholdene, at det, naar man havde fastsat Forholdet ved en